

Echa z Konwencji - Generalna

KONWENCJA GENERALNA, KRAKÓW, 19-20 LIPCA 2003

Tegoroczna Konwencja Generalna była trochę inna od dotychczasowych, i to nie tylko dlatego, że znowu jesteście o dwa lata starsi, ale też dlatego, że tym razem skorzystaliśmy z gościnności Nowohuckiego Centrum Kultury, gdzie na dwóch salach każdy spośród licznych uczestników mógł znaleźć wygodne miejsce dla siebie. Dzięki nowoczesnej technice, wszystko to, co działo się na głównej sali, można było widzieć i słyszeć na drugiej. Niektórzy zauważyli, że za sprawą wielkości ekranu, słowa wypowiedane przez mówcę na drugiej sali brzmiały mocniej i bardziej dobitnie. Przemawiający bracia zwracali uwagę na wiele spraw istotnych dla naszego zbawienia i chrześcijańskiego życia – tego nie można zbagatelizować, pominać.

Ta konwencja była 23-cią Konwencją Generalną zorganizowaną przez naszą społeczność, a jej hasło przewodnie zostało zaczerpnięte z wersetu Księgi Ijoba 34:29: „Gdy on sprawi pokój, któż go wzruszy?”. Słowa te są wymowne w czasach, gdy tak trudno nie tylko o pokój pomiędzy państwami i narodami, ale również o wewnętrzny pokój serca, o którym większość żyjących dziś na świecie ludzi chyba całkowicie zapomniała. Pokój ten można osiągnąć tylko dzięki Bogu, Jego łasce i przestrzeganiu Jego prawa.

W pierwszym dniu konwencji przewodniczył br. Henryk Plewniak, a czterech braci podzieliło się słowami pociechy, napomnienia i nauki płynącej ze Słowa Bożego. Pierwszym tematem, który był ściśle związany z przewodnim werselem konwencji usłużył br. Zdzisław Kołacz. Brat zwrócił uwagę na fakt ustawicznego braku pokoju z Bogiem spowodowany grzechem i tkwiącym w człowieku złem. Przedstawił, w jaki sposób można osiągnąć prawdziwy pokój, który nie będzie oparty na przemocy i niesprawiedliwości, a będzie pokojem budowanym we współpracy i społeczności z Bogiem. Bardzo ważne jest, by zerwać z grzechem i „ściągać” pokój, aby następnie otrzymać odpoczynek umysłu i serca. Dzisiaj ten pokój i odpoczynek możemy otrzymać jedynie w Jezusie Chrystusie, który powinien być dla nas wzorem pokoju i więzi ze Stwórcą, pomimo wielu trudności i ciężkich doświadczeń. Brat Kołacz zwrócił uwagę, że pokój jest jednym z ważnych owoców ducha, a silne wzajemne więzy, jakie łączą lud Boży, również sprzyjają budowaniu tego cennego dobra. Przypomniał, że czyniący pokój odziedziczą błogosławieństwa, ale należy pamiętać, że są czasem sytuacje, gdy osiągnięcie stanu pokoju „ze wszystkimi” może okazać się niemożliwe, bo nie można tego uczynić za cenę sprawiedli-

wości i Prawdy Bożej. Mówca starał się słowami proctw udzielić odpowiedzi na pytanie, kiedy prawdziwy pokój zapanuje na ziemi.

Następnym wykładem usłużył br. Andrzej Łajbida ze Lwowa, który swoje rozważania oparł na wersetach z Łuk. 11:21-22, Mat. 12:29 oraz Mat. 24:33 i odniósł się do kwestii związania i zniszczenia przeciwnika Bożego, Szatana. Mówca zwrócił uwagę, że wprowadzaniu Bożego porządku rzeczy przez obecnego po raz drugi Chrystusa musi towarzyszyć ukrócenie działalności Szatana. Wielki łańcuch (Obj. 20:1-3) świadczy o stopniowym ograniczaniu wpływu i działalności. Łańcuchem tym jest Prawda, która doprowadzi w końcu do całkowitego unieruchomienia przeciwnika Bożego. Brat zwrócił jednak uwagę, że zgodnie z zapisem z 2 Tes. 2:9 wraz z przyjściem Pana miała się mocno zwiększyć aktywność Szatana, który przybierając postać „anioła światłości” chce osiągać swe cele. Posłuszeństwo Prawdzie i pełnienie woli Bożej sprawia, że pomimo trudności mamy szansę i błogosławioną możliwość bycia wśród „zebranych” przez Pana do „niebiańskiej stodoły”, co napawa nas optymizmem i radością.

Trzeci wykład, zatytułowany „Miłość, stałość i akceptacja w rodzinie” (Joz. 24:15), wygłosił br. Józef Sygnowski. Jest wiele ważnych aspektów życia rodzinnego, których zaniedbanie wywołuje trudności w postaci błędów w wychowaniu dzieci, braku porozumienia pomiędzy współmałżonkami, a w skrajnych przypadkach prowadzi do rozpadu życia rodzinnego. Mówca jasno określił rolę, jaką powinni spełniać rodzice i dom rodzinny oraz zwrócił uwagę na odpowiedzialność związaną z założeniem rodziny. Związek dwojga ludzi powinien opierać się na miłości i stałości uczuć, co dostarcza właściwych wzorców dzieciom. Uczciwość, prawość, stałość, szacunek, miłość do Boga oraz wiara – to ważne i cenne cnoty oraz przymioty do naśladowania, które procentują w wychowaniu dzieci i przynoszą błogosławieństwo w postaci zbliżania dzieci do Pana Boga. Dyscyplina to uczenie się pewnych reguł życia i wyznaczanie granic, a nie tylko karanie. Liberalizowanie dyscypliny, przesuwanie granic i brak konsekwencji w egzekwowaniu ustaleń i reguł skutkuje rosnącą lawinowo falą przestępczości, niemoralności, rozwiązłości i nieposłuszeństwa. Brat zwrócił uwagę, że rozluźniona dyscyplina nie tylko przynosi negatywne skutki społeczne, ale również powoduje narastanie trudności w zborach. Trudności te są spowodowane głównie brakiem przestrzegania reguł i liberalizowaniem Boskich nakazów, co nigdy nie prowadziło do dobrych skutków. Brat Sygnowski udzielił wielu opartych na Słowie Bożym porad, przypominając pewne ważne za-

sady, które wprowadzone w życie z pewnością przyniosłyby wiele błogosławieństwa dla atakowanych obecnie przez Szatana rodzin. Brat wskazał na ważność odbudowania miłości, stałości i akceptacji w rodzinach i wspólnej walki z Szatanem o nasze rodziny i domy poprzez modlitwy, które zawsze przynoszą pomoc i błogosławieństwo.

Jako czwarty zabrał głos brat Cornel Brie z Rumunii, który swój wykład oparł na wersecie z Gal. 6:7. Temat wykładu brzmiał: „Nie oszukujcie się”. Brat Cornel przypomniał, że „ojcem kłamstwa” jest Szatan, który z wielkim upodobaniem od samego początku swej niechlubnej kariery posługuje się oszustwem i kłamstwem. Zwrócił także uwagę na to, że również lud Boży nie jest całkowicie bezpieczny przed atakami tego przeciwnika i powinien przejawiać ustawiczną czujność, by nie ulec zwiedzeniu, rozwijając przeciwne świętości cechy charakteru lub przyjmując przeciwne Prawdzie doktryny i nauki. Brat przytoczył biblijne ostrzeżenie, aby nasze „sianie” było takim, które przyniesie odpowiedni plon, znajdujący akceptację u Boga. Wykład był ostrzeżeniem przed postępowaniem drogami tego świata i wezwaniem do uświęcania życia, by w ten sposób dać odpór Szatanowi. Brat Cornel zachęcał, by na co dzień kontrolować nasze postępowanie, aby było zgodne z Bożymi oczekiwaniami.

Konwencja Generalna 2003

W drugim dniu konwencji przewodniczył brat Franciszek Olejarz. Mieliśmy możliwość wysłuchania trzech lekcji ze Słowa Bożego. Pierwszym wykładem pt. „Niespodziewany gość”, opartym na tekście z Łuk. 24:28-29, usłużył brat Jean Wozniak z Francji. Tematowy tekst opisuje spotkanie dwóch uczniów ze zmartwychwstałym Panem w drodze do Emaus. Brat Wozniak wyciągnął z tej historii wiele pouczających lekcji – między innymi o tym, jak szkodliwe jest zniechęcenie i zwątpienie zakradające się czasem do serc wierzących. Pan jako nasz Orędownik i Arcykapłan często poprzez swoje sługi wpływa na kształtowanie naszych charakterów i pomaga trwać w ufności do Niego. Brat podkreślił też, jak wiele znaczy dla nas Pańska opieka. Ważną rzeczą jest zachowywanie na co dzień właściwego, czystego i szlachetnego stanu naszego umysłu, co dopomaga we właściwy sposób zbliżyć się

do Niego. Nasz Pan Jezus nie przybliży się do nas, gdy zapominamy o tym, że jesteśmy Nowymi Stworzeniami albo gdy nie kierujemy się „zmysłem Chrystusowym”, pozwalając się uwikłać w sidła spraw doczesnych.

Brat Andrzej Dąbek podzielił się rozważaniami opartymi na 1 Mojż. 24:60, gdzie zapisane są życzenia dla Rebeci złożone jej przez brata – Labana: „*Siostrzo nasza, rozmnoż się w niezliczone tysiące, a potomstwo twoje niech zdobędzie grody wrogów swoich*”. Mówca zauważył, że tak często, pomimo pozoru szczęścia i zadowolenia, tęsknimy za domem naszego Niebiańskiego Ojca, który obiecał przygotować Pan Jezus. Wspomniał również na potrzebę szacunku i czci dla naszych duchowych rodziców – matek i ojców, oraz na naszą duchową rodzinę, którą według słów Pana Jezusa są ci, którzy czynią wolę Ojca. Brat mówił również o szczegółach Bożego planu zawartych w historii życia Abrahama i Izaaka, a szczególnie o wyborze żony dla Izaaka i zawartych w tej historii ciekawych lekcjach dotyczących naszej chrześcijańskiej drogi do domu Ojca (1 Mojż. 24). Usłyszeliśmy przestrożę, by nie poszukiwać powodów i pretekstów do odwołania służby dla Pana, by nie wahać się, bo sposobność skorzystania z zaproszenia dobiega już końca. Słowa brata były zachętą do gorliwej służby dla Pana, a jednocześnie i życzeniem, abyśmy jako pozaobrazowa Rebeka mogli kiedyś być duchową „matką” dla powstającej z grobu ludzkości.

Brat Tadeusz Wójciak usłużył ostatnim, pożegnalnym wykładem tej konwencji, który oparł na fragmencie księgi Nehemiasza i zatytułował: „Zgromadzeni przy wodnej bramie” (Neh. 8:1-12). Porównał zapisaną tam historię do przeżyć, jakie towarzyszyły nam podczas naszej konwencji, bo spotkaliśmy się po to, aby słuchać Pańskich Słów, czerpać ze źródła wód i poznać Jego oczekiwania względem nas. Porównując naszą konwencyjną społeczność do tamtego spotkania przy Wodnej Bramie, brat Tadeusz wyraził nadzieję, że również my, tak jak Izraelici z księgi Nehemiasza, słuchaliśmy z uwagą Pańskich Słów, po to, by nabrać nowych sił w podróży po wąskiej drodze. Uczyliśmy się, jak mamy po niej postępować. Przemawiający wskazał na potrzebę wspierania i dzielenia się tym, czego nauczyliśmy się przy Pańskim stole. Wykład zachęcał do tego, byśmy nie tylko ucztowali przy Wodnej Bramie, ale sami stawali się „źródłami wody żywej” dla innych, pomagając im zdobyć nadzieję życia wiecznego.

Miłą atmosferę konwencji podkreślił również występ chóru młodzieżowego, który zaśpiewał kilka pieśni.

Konwencja Generalna to jednak nie tylko czerpanie cennych lekcji z Bożego Słowa, ale również czas na podjęcie pewnych ustaleń dotyczących usługi w poszczególnych działach pracy na Pańskiej Niwie. To czas na danie upoważnienia i naszej akceptacji braciom, którzy

będą przez najbliższe 2 lata pracować przede wszystkim dla chwały Pana, ale również dla dobra całej naszej społeczności. Przy okazji wyborów z niejednych oczu popłynęły łzy. Dwaj bracia, którzy wiele lat ofiarnie przepracowali w służbie dla Pana i społeczności braterskiej, tym razem ze względu na wiek, stan zdrowia i życiowe okoliczności nie mogli podjąć się tej wymagającej wiele wysiłku pracy. Na listach nominacyjnych nie znalazły się tym razem nazwiska, ani br. Henryka Kamińskiego, ani też br. Zdzisława Kołacza. Bracia prowadzący tę część Konwencji, doceniając trud i zaangażowanie wymienionych wyżej braci, w imieniu całej społeczności braterskiej wyrazili im wdzięczność i podziękowanie za dotychczasową pracę.

Wybory prowadził brat Waldemar Szymański, a ich wyniki i ustalenia zamieszczamy poniżej:

I. Stanowiska funkcyjne i administracja Zrzeszenia

Przewodniczący Zarządu – Edward Pietrzyk

I z-ca Przewodniczącego – Henryk Plewniok

II z-ca Przewodniczącego – Józef Sygnowski

Sekretarz Zrzeszenia – Krzysztof Nawrocki

Skarbnik Zrzeszenia – Marek Kamiński

II. Kaznodzieje objazdowi Zrzeszenia

1. Edward Pietrzyk
2. Józef Sygnowski
3. Henryk Plewniok
4. Paweł Suchanek
5. Aleksander Lipka
6. Walenty Bywalec
7. Jan Litkowicz
8. Andrzej Dąbek
9. Tadeusz Wójciak
10. Waldemar Szymański
11. Piotr Krajcer
12. Daniel Krawczyk
13. Stanisław Sroka
14. Józef Garbacz
15. Eugeniusz Szarkowicz
16. Franciszek Olejarz
17. Adam Kubic
18. Jan Kopak
19. Józef Kłusak
20. Piotr Knop

III. Kolegium Redakcyjne Wydawnictwa „Na

Straży”

1. Piotr Krajcer – przewodniczący Kolegium
2. Piotr Kubic
3. Daniel Iwaniak
4. Waldemar Szymański
5. Piotr Mrzygłód
6. Stanisław Sroka
7. Jan Kopak
8. Krzysztof Nawrocki
9. Aleksander Zajda
10. Aleksander Lipka
11. Michał Sochacki

IV. Komisja Rewizyjna

1. Henryk Szarkowicz – przew. Komisji
2. Edward Sadowy
3. Tomasz Sygnowski

V. Komitet ds. Młodzieży

1. Edward Sadowy – przewodniczący Komitetu
2. Michał Kubic
3. Adam Olszewski
4. Tomasz Szarkowicz
5. Sławomir Pietrzyk
6. Sławomir Skoczylas
7. Ireneusz Zajda
8. Andrzej Jończy
9. Tomasz Kupski

VI. Komitet ds. pomocy niezamożnym w kraju i zagranicą

1. Stanisław Sławiński – przew. Komitetu
2. Andrzej Dąbek
3. Stanisław Kuc
4. Ireneusz Zajda
5. Lucjan Pulikowski

Zatwierdzony został 2-letni okres trwania bieżącej kadencji – tj. do lipca 2005 roku włącznie.

Konwencja oraz jej miła, serdeczna atmosfera pozostanie na długo w pamięci wszystkich jej uczestników jako ważne wydarzenie w naszym duchowym życiu.

Komitet Redakcyjny

R-
„Straż”